

Στις 11 και 12 Δεκεμβρίου πραγματοποιείται η Σύνοδος του τακτικού **Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη Βιέννη.**

Τα θέματα που θα απασχολήσουν τη Σύνοδο Κορυφής είναι:

- Η Απασχόληση
- Οικονομικά (ο συντονισμός των οικονομικών και των φορολογικών πολιτικών, καθώς και η ανάγκη εξωτερικής εκπροσώπησης της ΟΝΕ στο παγκοσμιοποιημένο οικονομικό σύστημα και τους μεγάλους οργανισμούς εκτός Ε.Ε.)
- Η Agenda 2000
- Η περιβαλλοντική πολιτική της Ένωσης
- Η εσωτερική ασφάλεια της Ένωσης
- Ζητήματα εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας
- Η ΚΕΠΠΑ
- Η Διεύρυνση

Απασχόληση

Θα αποτελέσει το επίκεντρο των συζητήσεων ανάμεσα στους Αρχηγούς Κρατών και Κυβερνήσεων στην πρωινή συνεδρίαση της Παρασκευής (11/12). Κοινή, πλέον, είναι η πεποίθηση πως η Ε.Ε., τώρα που διανύει το τελευταίο στάδιο της ολοκλήρωσης της οικονομικής και νομισματικής ένωσής της, δεν θα μπορέσει να κάνει βήματα προόδου, εάν δεν ενισχυθεί παράλληλα και η κοινωνική Ευρώπη. Και κοινωνική Ευρώπη σημαίνει, πρωτίστως, καταπολέμηση της ανεργίας. Η ενίσχυσή της - θέση που θα υποστηρίξει ο Πρωθυπουργός στη Σύνοδο Κορυφής- θα κινητοποιήσει τις μεγάλες πλειοψηφίες των λαών της Ευρώπης να προχωρήσουν πιο γρήγορα, πιο αποτελεσματικά. Στο κρίσιμο ερώτημα "και μετά την ΟΝΕ τί;", οι Ευρωπαίοι πολίτες πρέπει να λάβουν αξιόπιστες απαντήσεις, που θα ενισχύουν την κοινωνική δικαιοσύνη, την κοινωνική αλληλεγγύη και την κοινωνική συνοχή και παράλληλα θα δημιουργούν τις προϋποθέσεις για μια κοινωνία της γνώσης, μια κοινωνία της εργασίας (και όχι της αρωγής), μια κοινωνία ίσων ευκαιριών. Έτσι μόνο η Ευρώπη που οικοδομούμε θα μπορεί να έρθει πιο κοντά στον πολίτη και συγχρόνως να δημιουργεί τους αναγκαίους και επαρκείς όρους για την ενίσχυση της σύγκλισης και της συνοχής. Και το αποτελεσματικότερο μέσο για τη δημιουργία μιας Ευρώπης των πολιτών είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας μέσα από την εκπόνηση ενεργών πολιτικών απασχόλησης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- Θα προηγηθεί διεξοδική συζήτηση ανάμεσα στους Αρχηγούς Κρατών και Κυβερνήσεων με ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών, αναφορικά

με τα εθνικά σχέδια δράσης για την απασχόληση που εφαρμόζονται στις χώρες-μέλη της Ε.Ε και στη συνέχεια αναμένεται:

- ◇ Η υιοθέτηση των κατευθυντηρίων γραμμών, σε επίπεδο Ε.Ε., για το 1999.
 - ◇ Η λήψη μέτρων αποτελεσματικής υλοποίησης των αποφάσεων που θα ληφθούν για την αντιμετώπιση της ανεργίας.
- Το κέντρο βάρους των αποφάσεων εστιάζεται σε **πέντε** άξονες:
 - ◇ Στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης για νέους ανέργους.
 - ◇ Στην αντιμετώπιση του προβλήματος των μακροχρονίως ανέργων.
 - ◇ Στη δια βίου κατάρτιση των εργαζομένων με στόχο την ποιοτική αναβάθμιση, την εξειδίκευση και την απασχολησιμότητα του ευρωπαϊκού εργατικού δυναμικού.
 - ◇ Στη δημιουργία ίσων ευκαιριών απασχόλησης.
 - ◇ Στην εφαρμογή της αρχής της ευελιξίας στην αγορά εργασίας.

Agenda 2000 (Ίδιοι Πόροι, αναμόρφωση Ταμείων, αναθεώρηση ΚΑΠ)

Το κεφάλαιο αυτό θα απασχολήσει τη Σύνοδο Κορυφής στην απογευματινή συνεδρίαση της Παρασκευής 11/12.

Η Αυστριακή Προεδρία θα παρουσιάσει την πορεία των μέχρι τώρα διαπραγματεύσεων στους κόλπους της Ένωσης.

Ως γνωστόν, εδώ και αρκετούς μήνες, διεξάγονται συζητήσεις στα Συμβούλια Υπουργών ECOFIN και Εξωτερικών Υποθέσεων για τις δημοσιονομικές προοπτικές της Ε.Ε. κατά την περίοδο 2000-2006.

Οι αρχικές προτάσεις της Commission (αρχές μηνός Οκτωβρίου), που προέβλεπαν αύξηση δαπανών του Κοινοτικού Προϋπολογισμού, αποτελούν, σε γενικές γραμμές, μια καλή βάση συζήτησης στη Σύνοδο Κορυφής. Ωστόσο, η αύξηση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί απόλυτα ικανοποιητική, αφού ο Κοινοτικός Προϋπολογισμός συνεχίζει να αποτελεί ένα πολύ μικρό ποσοστό του Α.Ε.Π της Ε.Ε. (1,27% σε σχέση με το 1,11% σήμερα). Αν μάλιστα ληφθούν υπ' όψιν οι δαπάνες διεύρυνσης (οι οποίες παραμένουν ακόμα αβέβαιες) το 1,27% του ΑΕΠ αποτελεί ένα ελάχιστο και ίσως ανεπαρκές ποσοστό.

- Στο πλαίσιο των συζητήσεων αυτών ορισμένες χώρες (Γερμανία, Ολλανδία, Αυστρία, Σουηδία) έχουν θέσει με έμφαση θέμα μερικής επιστροφής των εισφορών τους στον Κοινοτικό Προϋπολογισμό κατά το πρότυπο της Μ.Βρετανίας.
- Η Ελλάδα, η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία δεν δέχονται ότι αυτό αποτελεί το κυρίαρχο θέμα. Θεωρούν ότι αφ' ενός μεν το ισχύον Σύστημα Ιδίων Πόρων λειτουργεί ικανοποιητικά, αφ' ετέρου δε ότι οι πολιτικές της Ε.Ε. απαιτούν επαρκείς πόρους για να χρηματοδοτηθούν.
- Τα επιχειρήματα της ελληνικής κυβέρνησης υπέρ του ισχύοντος Συστήματος Ιδίων Πόρων στηρίζονται κυρίως στην εξασφάλιση

οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, ιδιαίτερα στο περιβάλλον της ΟΝΕ. Επιπροσθέτως η ελληνική κυβέρνηση θεωρεί πως είναι πρόωρο να τίθεται θέμα επιστροφής πόρων, όταν δεν είναι γνωστό ακόμα το κόστος ή το όφελος πολλών κοινοτικών πολιτικών (διεύρυνση, κλπ) και η κατανομή τους.

- Η Αυστριακή Προεδρία, διαπιστώνοντας τις δυσκολίες στην αλλαγή του Συστήματος Ιδίων Πόρων, υπέβαλε στο Συμβούλιο ECOFIN (23/11/98) νέα πρόταση υπό τον τίτλο “σταθεροποίηση των δαπανών”, η οποία προβλέπει την εξής χρηματοδότηση: για την Αγροτική δαπάνη 40 δις ευρώ ετησίως, για τις Διαρθρωτικές δράσεις 200 δις ευρώ για το σύνολο της περιόδου 2000-2006 και συνολικές ετήσιες πληρωμές 85 δις ευρώ. Η πρόταση της Αυστριακής Προεδρίας αποβλέπει στη σταθεροποίηση των δαπανών του Κοινοτικού Προϋπολογισμού σε σταθερές τιμές στο επίπεδο των 85 δις ευρώ το χρόνο και αποτελεί τις προβλέψεις πληρωμών για το 1999. Αυτό σημαίνει ότι δεν αυξάνονται οι καθαρές εισφορές εκείνων των κρατών-μελών (ιδιαίτερα της Γερμανίας) με θετικά υπόλοιπα στον Κοινοτικό Προϋπολογισμό.
- Η πρόταση της Αυστριακής Προεδρίας ανατρέπει στην ουσία τις αρχικές προτάσεις της COMMISSION (υπόθεση χρηματοδότησης του Κοινοτικού Προϋπολογισμού κατά 1,27% του ΑΕΠ, αυξητική πορεία της Αγροτικής δαπάνης, 0,46% του ΑΕΠ για διαρθρωτικές δράσεις) και συνιστά επικίνδυνη τροπή για τη διαπραγμάτευση της Agenda 2000, καθώς υποστηρίζεται ως βάση συζήτησης από περίπου 10 κράτη-μέλη και συζητείται η υποβολή της στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βιέννης.
- Στην πρόταση της Αυστριακής Προεδρίας αντέδρασαν έντονα η Ελλάδα, η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, οι οποίες την χαρακτήρισαν “απαράδεκτη”. Οι χώρες αυτές θεωρούν ότι η πρόταση αυτή είναι απλά μια πρόχειρη “άσκηση επί χάρτου”, δεν λαμβάνει υπ’ όψιν τις υποχρεώσεις, οι οποίες έχουν ήδη αναληφθεί σε κοινοτικό επίπεδο και οδηγεί σε συρρίκνωση του Κοινοτικού Προϋπολογισμού. Ενδεικτικά και μόνο, το 2006, ο Κοινοτικός Προϋπολογισμός θα αντιπροσωπεύει το 0,95% του κοινοτικού ΑΕΠ, εάν υιοθετηθεί η πρόταση αυτή (δηλαδή, μειώνεται ακόμα και σε σχέση με το σημερινό επίπεδο του 1,11%). Οι 4 αυτές χώρες, με κοινή στάση τους που προκύπτει από την Έκθεση της πορείας των συζητήσεων στο ECOFIN (την οποία συνέταξε η Γενική Γραμματεία του συμβουλίου την 1η Δεκεμβρίου) θεωρούν ότι η πρόταση της Αυστριακής Προεδρίας δεν μπορεί με κανένα τρόπο να αποτελέσει εναλλακτική λύση ισοδύναμου βάρους στις αρχικές προτάσεις της Commission στο πλαίσιο της Agenda 2000.
- Θα πρέπει να σημειωθεί ότι την αντίθεσή της, στη συγκεκριμένη πρόταση της Αυστριακής Προεδρίας περί “σταθεροποίησης των δαπανών”, εξέφρασε και η Commission, θεωρώντας ότι στη δική της δημοσιονομική πρόταση εμπεριέχονται “σαφή σταθεροποιητικά

στοιχεία” και ότι ο προσδιορισμός του μελλοντικού δημοσιονομικού πλαισίου δεν μπορεί να περιορισθεί σε μια “αριθμητική άσκηση”, αλλά αποτελεί και “πολιτική επιλογή”.

- Ωστόσο, οι προτάσεις της Commission που κατατέθηκαν στο Συμβούλιο και αποβλέπουν στην επίλυση του προβλήματος των λεγόμενων “υπερβολικών εισφορών” στο πλαίσιο της Έκθεσης για τους Ίδιους Πόρους (“επανεθνικοποίηση” κατά 25% των δαπανών της ΚΑΠ, μερική επιστροφή εισφορών κατά το πρότυπο της Μ.Βρετανίας) έχουν σαφώς μη προοδευτικό χαρακτήρα και θίγουν τα φτωχότερα κράτη-μέλη, όπως είναι η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ισπανία και η Ιρλανδία. Παράλληλα, όμως και μετά από έγκαιρη κινητοποίηση της Ελλάδας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, στην Έκθεση αυτή για τους Ίδιους Πόρους περιλαμβάνεται και κοινή πρόταση των τριών αυτών χωρών για την επίλυση του προβλήματος των “υπερβολικών” εισφορών, η οποία στηρίζεται στην ενίσχυση των στοιχείων προοδευτικότητας (λαμβανομένου υπ’ όψιν του κατά κεφαλή ΑΕΠ) στον υπολογισμό των εισφορών των κρατών-μελών στον Κοινοτικό Προϋπολογισμό. Η πρόταση αυτή συνεπάγεται σημαντική μείωση των εισφορών των τριών αυτών κρατών-μελών και αποτελεί ισχυρό “διαπραγματευτικό χαρτί” κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για τις δημοσιονομικές προοπτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι θέσεις της ελληνικής πλευράς ως προς το κεφάλαιο “Agenda 2000” συνοψίζονται ως ακολούθως:

- ⇒ Η πρόταση της Αυστριακής Προεδρίας δεν μπορεί ασφαλώς να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης και απορρίπτεται κατηγορηματικά.
- ⇒ Οι αρχικές προτάσεις της Commission με άξονα το 1,27 θα μπορούσαν να καλύψουν σε κάποιο βαθμό τις ανάγκες της χρηματοδότησης της Ε.Ε.
- ⇒ Η υιοθέτηση των νέων δημοσιονομικών προοπτικών δεν συνδέεται με το μελλοντικό σύστημα χρηματοδότησης της Ένωσης.
- ⇒ Συμμεριζόμαστε την άποψη της ίδιας της Commission ότι το ενδεχόμενο αναθεώρησης του Συστήματος των Ιδίων Πόρων είναι πρόωρο και ότι θα μπορούσε να εξετασθεί κατά την πρώτη διεύρυνση.
- ⇒ Απορρίπτουμε τη μερική επανεθνικοποίηση της ΚΑΠ.

Τί αναμένεται από τη συζήτηση για την Agenda 2000

- Δεν θα ληφθούν οριστικές αποφάσεις.
- Οι οριστικές αποφάσεις θα ληφθούν επί Γερμανικής Προεδρίας.
- Η συζήτηση θα επιδιώξει να γεφυρώσει το χάσμα της απόκλισης μεταξύ των προτάσεων της Commission και της Αυστριακής Προεδρίας, να εντοπίσει τα στοιχεία-κλειδιά της διαπραγματεύσεως και να δώσει κατευθύνσεις για τη συνέχιση των εργασιών.

- Στόχος της Αυστριακής Προεδρίας είναι να δεσμεύσει τους “15” ότι το αργότερο, τον Μάρτιο του 1999, στο έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών, θα οριστικοποιηθούν οι αποφάσεις. Ακόμη και σε μια τέτοια περίπτωση είναι ωστόσο αμφίβολο, αν θα τηρηθεί το χρονοδιάγραμμα. Συγχρόνως, θα επιδιώξει να δημιουργήσει εκείνη τη συναίνεση που επιβάλλει η αναγκαιότητα μιας ουσιαστικής μεταρρύθμισης στο δημοσιονομικό πακέτο.

* Αντικείμενο εκτεταμένης συζήτησης θα αποτελέσει η **Εσωτερική Ασφάλεια της Ένωσης** και συγκεκριμένα τα **Προγράμματα Δράσης:**

- “Ελευθερία, Δικαιοσύνη, Ασφάλεια”
- “Οργανωμένο έγκλημα”.

Πρόκειται για δυο προγράμματα μεγάλης εμβέλειας, τα οποία αντιμετωπίζουν με πολλαπλές δράσεις την εγκληματικότητα στην καθημερινή ζωή. Αλλά, και το οργανωμένο έγκλημα, τα ναρκωτικά, τη λαθρομετανάστευση, μέσα από μια όλο και πιο πυκνή συνεργασία των συστημάτων ασφαλείας των χωρών, των μέσων που διαθέτουν, καθώς και την αναβάθμιση και εντατικοποίησή τους.

Οι ελληνικές θέσεις:

α. Χρειάζεται ουσιαστική πολιτική φύλαξης των συνόρων της Ε.Ε. έναντι οικονομικών μεταναστών, διακίνησης ναρκωτικών, οργανωμένου εγκλήματος.

β. Όσον αφορά τη Συνθήκη Σένγκεν στην Ελλάδα έχουν γίνει τα αναγκαία βήματα για να εφαρμοσθεί η Συνθήκη και στη χώρα μας, ως προς τους ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα της Ένωσης, με προέλευση τα ελληνικά αεροδρόμια. Αντιδρούν η Γαλλία και η Αυστρία. Η Γερμανία κατ' αρχήν θετική, όμως επηρεάζεται από τις δυο προηγούμενες.

Για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ).

Οι ελληνικές θέσεις:

α. Στις εξωτερικές της σχέσεις η Ένωση δεν μπορεί να θυσιάζει τις πάγιες αξίες και αρχές της στις οικονομικές προτεραιότητες άλλων πολιτικών. Η ειρήνη, η σταθερότητα, τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν ζητούμενα ή απειλούνται διαρκώς στα ανατολικά σύνορα ή στις όμορες τρίτες χώρες, που επιδιώκουν την προσέγγιση με την Ευρώπη. Η τουρκική απειλή κατά της Ελλάδας επαναλαμβάνεται, όσες προσπάθειες κι αν κάναμε τα τελευταία 2 χρόνια για μια νέα πορεία. Το ίδιο ισχύει και για την κατάσταση στην Κύπρο. Γι' αυτό:

α1. Χρειαζόμαστε κατ' αρχήν μια αποτελεσματική ΚΕΠΠΑ, που προτάσσει και εφαρμόζει τις αρχές που συμφωνήθηκαν στη Συνθήκη του Άμστερνταμ και δεν τις συγκαλύπτει ή τις παρακάμπτει χάριν άλλων

σκοπιμοτήτων. Προτάσσονται ο σεβασμός του Διεθνούς Δικαίου και η τήρηση των Διεθνών Συνθηκών. Το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και τα άλλα διεθνή δικαιοδοτικά όργανα πρέπει να αποτελούν διέξοδο, που θα αναιρεί τις μεταξύ μας και τις προς τρίτους τριβές και αμφισβητήσεις.

α2. Χρειαζόμαστε ουσιαστικούς και αποτελεσματικούς μηχανισμούς πρόβλεψης και διαχείρισης κρίσεων στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ.

α3. Στα Βαλκάνια η μία κρίση διαδέχεται την άλλη. Η Ένωση χρειάζεται ένα πλαίσιο πολιτικής έναντι αυτού του εύθραυστου χώρου και όχι ad hoc πυροσβεστικές παρεμβάσεις. Το πλαίσιο θα ορίζει π.χ. αρχές, στόχους, διαδικασίες, μέσα, ώστε να βοηθηθούν οι κοινωνίες των Βαλκανίων να μεταβούν σε μια σύγχρονη κοινωνικοοικονομική οργάνωση, να αναπτύξουν τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, σύγχρονους θεσμούς για τον πολίτη και την οικονομία, συνθήκες βιώσιμης σταθερότητας και συνεργασίας με τους γείτονές τους. Δεν αρκεί μόνο η πολιτική διεύρυνσης προς Ανατολάς ή τα κριτήρια της Κοπεγχάγης για να καλύψουμε τις ευθύνες ολιγωρίας μας απέναντι σ' αυτό το χώρο, ιδίως αν η διεύρυνση καθυστερήσει.

α4. Κύριος ή Κυρία ΚΕΠΠΑ: Πρόσωπο πολιτικό, υψηλής στάθμης. Από χώρα που πιστεύει στην ανάπτυξη της ΚΕΠΠΑ, κατά προτίμηση σοσιαλιστής (Westerdorf/Trumpf, P.Green/Trumpf).

Επιθυμούμε σε μια εκ των τριών θέσεων βοηθού κ.ΚΕΠΠΑ στη Μονάδα Στρατηγικού Σχεδιασμού να τοποθετηθεί Έλληνας. Είμαστε στα Βαλκάνια, μπορούμε να συνδράμουμε ουσιαστικά.

α5. Στις κοινές στρατηγικές που θα αποφασισθούν στη Βιέννη να ενταχθεί και η πολιτική έναντι των Βαλκανίων. Έχουμε υποβάλει πρόταση στην Προεδρία.

Επιδιώξεις της Αυστριακής Προεδρίας - Θεματικές ενότητες της ΚΕΠΠΑ στη Σύνοδο Κορυφής

- Η Αυστριακή Προεδρία επιδιώκει τη λήψη απόφασης για το πρόσωπο που θα αναλάβει το αξίωμα του αποκαλούμενου “Κυρίου ή Κυρίας ΚΕΠΠΑ” και που θα έχει την ευθύνη των νέων διευρυμένων εξουσιών σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας της Ένωσης, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, όταν τεθεί σε ισχύ.
- Ακούγονται πολλά ονόματα πολιτικών προσωπικοτήτων πρώτης γραμμής όπως π.χ. του Spring, του Bild και Jensen. Ωστόσο και στο ζήτημα αυτό υπάρχει μεγάλη απόκλιση απόψεων σε ό,τι αφορά τον τρόπο και το χρόνο επιλογής του προσώπου αυτού. Ορισμένες χώρες θέλουν να έρθει στο επόμενο Συμβούλιο Κορυφής το θέμα όλων των πρωτοκλασάτων πόστων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αποφασισθούν όλα τότε ως πακέτο. Αντίθετα η πλειοψηφία των χωρών επιθυμεί να ληφθούν τώρα αποφάσεις για τον Κο ή την Κα ΚΕΠΠΑ και οι επόμενες για τους άλλους, όταν θα ωριμάσει ο χρόνος λήξης της θητείας τους. (Πρόκειται π.χ. για τα πόστα του Προέδρου της Επιτροπής, του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά

και θέσεων εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως του Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ).

- Το δεύτερο θέμα της ΚΕΠΠΑ είναι η υιοθέτηση κοινών στρατηγικών εν όψει της Συνθήκης του Άμστερνταμ και της ανάγκης εκπόνησης ολοκληρωμένων πολιτικών της Ένωσης έναντι τρίτων χωρών. Στο θέμα αυτό η Ελλάδα έχει πρωτοστατήσει προτείνοντας την ένταξη στον προγραμματισμό για τις κοινές στρατηγικές της Ένωσης του φακέλου "Βαλκάνια" και του φακέλου "Μεσόγειος και Μέση Ανατολή". Οι προτάσεις αυτές δεν έχουν ακόμη υιοθετηθεί.
- Τρίτο θέμα στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ είναι μια ενδεχόμενη συζήτηση κατευθύνσεων για το μέλλον της ασφάλειας και την άμυνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη σχέση της με τη ΔΕΕ και το ΝΑΤΟ, με στόχο να ληφθούν αποφάσεις κατά τη διάρκεια της Φινλανδικής Προεδρίας.

Για την Περιβαλλοντική πολιτική της Ένωσης

Στόχος: Να αναβαθμισθεί και να γίνει κύρια συνισταμένη όλων των άλλων πολιτικών της Ένωσης.

Οι ελληνικές θέσεις:

Εμείς πιστεύουμε ότι η περιβαλλοντική πολιτική μπορεί να προαχθεί ουσιαστικά με την αναβάθμιση φορέων όπως ο Περιβαλλοντικός Οργανισμός ή άλλα μέτρα στα οποία η Ελλάδα θα έχει πάντα θετική προσέγγιση. Αντίθετα αντιμετωπίζουμε σοβαρό πρόβλημα για την υιοθέτηση του ενεργειακού φόρου λόγω της συγκεκριμένης πραγματικότητας ενεργειακών πηγών της Ελλάδας.

Διεύρυνση της Ε.Ε.

Το βράδυ της Παρασκευής 11/12, στο δείπνο των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων θα συζητηθεί το κεφάλαιο της Διεύρυνσης της Ε.Ε. και η έκθεση προόδου της Commission για τις 11 υποψήφιες χώρες και την Τουρκία.

Οι ελληνικές θέσεις

- Τα Συμπεράσματα του Λουξεμβούργου αποτελούν τη νομική βάση για την ενταξιακή διαδικασία των υποψηφίων χωρών. Τα Συμπεράσματα αυτά δεν περιλαμβάνουν όρους που να συνδέουν την ενταξιακή πορεία της Κύπρου με την προηγούμενη επίλυση του πολιτικού προβλήματος της Νήσου. Κατά συνέπεια:
 1. Εμμονή στις αποφάσεις του Λουξεμβούργου, που συνιστούν την πλέον ισχυρή βάση για την πορεία της ενταξιακής διαδικασίας.
 2. Επισήμανση ότι τυχόν απόπειρα προσβολής ή τροποποίησης των Συμπερασμάτων του Λουξεμβούργου, θα επιφέρει εμπλοκή στο σύνολο της ενταξιακής διαδικασίας.
 3. Τονισμός ότι δεν λαμβάνεται δεόντως υπόψη η κακόπιστη άρνηση των Τουρκοκυπρίων να αποδεχθούν την πρόσκληση της Κυπριακής Κυβέρνησης να συμμετάσχουν στις διαπραγματεύσεις, που

χαρακτηρίστηκε από το σύνολο των εταίρων μας ως ουσιαστική και γενναιόδωρη.

4. Αναφορά στις ευθύνες που έχει η Τουρκία ως προς την αποτυχία των διεθνών πρωτοβουλιών για διευθέτηση του Κυπριακού, που έχει τονισθεί άλλωστε και από αμερικανικής πλευράς.
5. Υπογράμμιση ότι οι πρώιμες απόπειρες εκ μέρους ορισμένων κρατών-μελών για επιβολή αιρεσιμότητας στην κυπριακή ενταξιακή πορεία, αυξάνει την αδιαλλαξία της άλλης πλευράς και υπονομεύει τη θέση της Ε.Ε. (Λουξεμβούργο) ότι οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις θα συνεισφέρουν στη διευθέτηση και του πολιτικού προβλήματος. Η αιρεσιμότητα δηλαδή των εν λόγω κρατών-μελών καθιστά εκ των πραγμάτων αδύνατη την εκπλήρωσή της. Εξάλλου με την πολιτική αυτή, στην ουσία, η Κύπρος καθίσταται όμηρος μιας τρίτης χώρας, της Τουρκίας, στην οποία αναγνωρίζεται έμμεσα δικαίωμα veto στην ενταξιακή πορεία της Κύπρου.
6. Έμφαση στο γεγονός πως οι προσπάθειες των κρατών-μελών θα πρέπει να στραφούν μάλλον στην τουρκοκυπριακή και τουρκική πλευρά στο διάστημα των ετών που θα μεσολαβήσουν μέχρι τις πρώτες προσχωρήσεις.
7. Τέλος, η επισήμανση ότι η διχοτόμηση θα παγιωθεί ακριβώς στην περίπτωση που θα εγένοντο αποδεκτές οι θέσεις ορισμένων κρατών-μελών, όπως της Γαλλίας.

Συμπέρασμα:

α. Στις σχέσεις με την Τουρκία πρέπει η προσέγγισή της με την Ε.Ε. να συνδυάζεται με πίεση για σεβασμό του κοινοτικού κεκτημένου, του διεθνούς δικαίου, της προσφυγής σε διεθνή δικαιοδοτικά όργανα.

β. Η ενταξιακή πορεία της Κύπρου δεν πρέπει να γίνει όμηρος της Τουρκίας. Υπαρκτό το πρόβλημα. Λάθος η διαπλοκή των δυο θεμάτων. Χρειάζεται: Πίεση για πρόοδο συνομιλιών. Πίεση για αφοπλισμό.

Ως προς τις εκθέσεις προόδου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις 11 υποψήφιες χώρες και για την Τουρκία σημειώνονται τα εξής:

- Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στον τομέα της προσέγγισης στα πολιτικά και οικονομικά κριτήρια της Κοπεγχάγης, παρατηρείται, με κάποιες αυξομειώσεις, μια στασιμότητα εκ μέρους των 10 υποψηφίων χωρών ΚΑΕ.
- Για την Κύπρο η Έκθεση της Επιτροπής κρίνεται ως ιδιαίτερα ικανοποιητική σ' όλες τις πτυχές της (πολιτική, οικονομική, κλπ). Τούτο άλλωστε αναγνωρίστηκε και από την κυπριακή πλευρά και καταφαίνεται και από τις σχετικές έντονες τουρκικές αντιδράσεις. Εν κατακλείδι, δύναται να υποστηριχθεί ότι η Κύπρος ευρίσκεται στην πρώτη γραμμή των υποψηφίων χωρών του πρώτου ενταξιακού κύματος αναφορικά με την πρόοδο που έχει επιτελέσει.
- Για την Τουρκία η Έκθεση της Επιτροπής είναι αρνητική ως προς το πολιτικό της σκέλος. Επιπρόσθετα σημειώνεται η ανάγκη επίλυσης

των διαφορών με ειρηνικά μέσα και σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο. Αποσιωπάται όμως επιμελώς η αναφορά στην παράγραφο 35 των Συμπερασμάτων του Λουξεμβούργου που αποτελεί όρο για την προώθηση και εμβάθυνση των σχέσεων Ε.Ε.-Τουρκίας και ειδικότερα οι προβλέψεις περί εγκαθίδρυσης ικανοποιητικών και σταθερών σχέσεων με την Ελλάδα, ρύθμισης των διαφορών με νομικά μέσα, συμπεριλαμβανομένου του ΔΔΧ και υποστήριξης των διαπραγματεύσεων για πολιτική διευθέτηση του Κυπριακού.

Ως προς το οικονομικό και οιονεί προενταξιακό μέρος, το συμπέρασμα της Έκθεσης της Επιτροπής είναι ότι η τουρκική οικονομία παρουσιάζει συνολικά μια θετική εικόνα κυρίως λόγω του δυναμισμού του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας της και παρά τα εγγενή μακροοικονομικά προβλήματα.

Επισημαίνεται πάντως ότι η Έκθεση της Επιτροπής αναγορεύει de facto την Τουρκία σε οιονεί 12η υποψήφια χώρα (το είπε άλλωστε απερίφραστα και ο Επίτροπος Van den Broek στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο). Και αυτό γιατί ακολουθείται η ίδια δομή με τις εκθέσεις των 11 υποψηφίων αλλά και διότι φαίνεται σαφώς ότι τελικός στόχος είναι η ένταξη. Αφήνεται όμως να εννοηθεί με σαφή τρόπο ότι ο στόχος αυτός λόγω των σοβαρών ελλειμμάτων προόδου της Τουρκίας σε όλους τους τομείς θα καθυστερήσει ακόμη για μεγάλο και απροσδιόριστο διάστημα.